Naslov:
Höflich, Lucie

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Lucie Höflich (20.02.1883. - 09.10.1956.), njemačka glumica. Nastupala na mnogim njemačkim pozornicama; 1903–33. bila je članica Reinhard-tova Deutsches Theatera u Berlinu. Osim uloga u djelima W. Shakespearea i F. Schillera, istaknula se u dramama H. Ibsena (Nora) i G. Hauptmanna (Roza Bernd, Kočijaš Henschel). Snimila je više filmova sa suprugom E. Janningsom.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1883-1956 g.

Funkcije:
Glumica

VIAF osoba:
32259454

Naslov:
Kunneke, Eduard

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Eduard Kunneke (27.01.1885. - 27.10.1953.), njemački skladatelj i dirigent. Poznat po svojim operetama, operama, kazališnoj glazbi i nekim orkestralnim djelima. Nakon stjecanja školske diplome preselio se 1903. u Berlin gdje je studirao muzikologiju i povijest književnosti.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1885-1953 g.

Funkcije:
Skladatelj

Naslov:
Blažeković, Milan, političar

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Blažeković (Prozor, BiH, 23.10.1913. - Zagreb, 14.12.1998.), hrvatski političar i publicist.
Realnu gimnaziju završio 1932. u Osijeku, iste godine upisao Pravni fakultet na Zagrebačkom sveučilištu na kojem je doktorirao 1937. godine.
Do 1941. radio u Državnom pravobranilaštvu u Novom Sadu, Sarajevu i Zagrebu. Za vrijeme NDH radio kao tajnik u Ministarstvu vanjskih poslova, a zatim poslan na specijalizaciju političkih znanosti na Berlinsko sveučilište. Polovicom 1943. postavljen za tajnika hrvatskog poslanstva u Berlinu i na toj je dužnosti ostao do 1945. godine. Potonje je godine, nakon ulaska savezničkih jedinica u Njemačku, interniran u logor kraj Salzburga (do 1947.). Godine 1948. emigrirao u Buenos Aires. Bio je aktivan u emigrantskoj politici, surađivao u "Hrvatskoj reviji" (od 1952.), "Hrvatskoj misli" (od 1955.) i drugim publikacijama. Sudjelovao u osnivanju Hrvatsko-latinoameričkog kulturnog instituta te u pokretanju časopisa na španjolskom jeziku "Studia Croatica". Godine 1996. vratio se u domovinu.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Buenos Aires

Novi Sad (Vojvodina)

Sarajevo

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1913-1998 g.

Funkcije:
Političar i publicist. Bavio se prikupljanjem arhivske građe o hrvatskoj emigraciji i pokrenuo je osnivanje Hrvatskog iseljeničkog arhiva i knjižnice "Fra Lino D. Pedišić OFM" (1991.).

VIAF osoba:
250388825

Naslov:
Steinsieck, Annemarie

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Annemarie Steinsieck (21.09.1889. - 29.08.1977.), njemačka glumica.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1889-1977 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Ralph, Louis

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Louis Ralph (17.08.1884. - 09.1952.), austrijski glumac i redatelj.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1884-1952 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Horney, Brigitte

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Brigitte Horney (29.03.1911. - 28.07.1988.), njemačka glumica. Pohađala glumačku školu u okviru berlinskog Deutsches Theatera. Na filmu se prvi put pojavljuje 1930. (zv. film Rastanak R. Siodmaka). Nakon toga nastupa u više od 40 filmova. Najzapaženije uloge dala je u filmovima Zeleni domino (H. Selpin, 1935.), gdje tumači dvostruku ulogu majke i kćeri, i Pustolovine baruna Münchhausena (J. von Baky, 1943.), kao ruska carica Katarina. Nakon rata, 1946—49. članica je kazališta u Zürichu, a od 1953. nastupa u Deutsches Theateru u Göttingenu. U tom razdoblju glumila je u manje zapaženim filmovima.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Zürich

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1911-1988 g.

Funkcije:
Glumica.

VIAF osoba:
12515917

Naslov:
Jannings, Emil

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Emil Jannings (23.07.1884. - 02.01.1950.), njemački filmski i kazališni glumac švicarskoga podrijetla.
Profesionalni glumac od osamnaeste godine, od 1914. bio član berlinskoga Deutsches Theater M. Reinhardta. Iste godine debitirao je i na filmu. Funkcionalno prilagodivši kazališni stil filmu, postao je vodeći karakterni glumac njemačke kinematografije, nastupajući s podjednakim uspjehom u ulogama nadmoćnih osoba, npr. kao Henrik VIII. u filmu Anna Boleyn (1920.) E. Lubitscha ili kao Mefisto u Faustu (1926.) F. W. Murnaua, i ulogama deklasiranih i degradiranih osoba, npr. u filmovima Posljednji čovjek (Der Letzte Mann, 1924.) F. W. Murnaua i Plavi anđeo (Der Blaue Engel, 1930.) J. von Sternberga, koji je obilježio njegov uspješni prijelaz u zvučni film. Potkraj 1920-ih nastupao je povremeno i u Hollywoodu: dobitnik je prvog Oscara uopće (1929. – za uloge u filmovima Put svega živoga – The Way of All Flesh, 1927., V. Fleminga i Posljednja zapovijed – The Last Command, 1928., J. von Sternberga).

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1884-1950 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
122349694

Naslov:
Junkermann, Hans

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hans Junkermann (24.02.1872. - 12.06.1943.), njemački glumac.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1872-1943 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Hildebrandt, Hilde

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hilde Hildebrandt (10.09.1897. - 27.05.1976.), njemačka glumica.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1976 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Chandler, Douglas

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Douglas Chandler (Chicago, 26.05.1889. – 1975.?), novinar, propagandist nacističkog režima.
Poslije I. svjetskog rata postaje vlasnik novina u Baltimoreu. Bankrotiravši 1929., odlazi u Francusku, a poslije i u Njemačku. Postaje propagandist i doušnik nacističkog režima. Obilazi europske zemlje, između ostalih i Jugoslaviju. Krajem tridesetih boravi s obitelji i u gradu Korčuli. U National Geographic Magazine objavljuje reportaže o zemljama i krajevima u kojima boravi. U tijeku II. svjetskog rata na Njemačkom državnom radiju vrši propagandu Hitlerova režima među Amerikancima. Po svršetku rata biva osuđen 1947. na doživotni zatvor i gubitak američkog državljanstva. Godine 1963. biva pušten iz zatvora. Na posljednji njegov trag se nailazi 1975. na Kanarskim otocima. Godina smrti je upitna.

Mjesto (grad/općina):
Chicago (Illinois)

Korčula

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1889-1975 g.

Ustroj osobe:
U braku s Laurom Jay Wurts (preminula 1941.), dobio je jednu kćerku.

Funkcije:
Novinar.
Tekst: "Kaleidoscopic Land of Europe's Youngest King", National Geographic, vol. 75, 6/39

VIAF osoba:
27982354

Naslov:
Lisica, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Lisica (1938.), tesar, iseljenik u Berlinu. Rodom Srinjina kod Splita. Sredinom šezdesetih godina, sa skupinom prijatelja, u svojstvu ekonomskih migranata odlazi u Njemačku gdje u nekoliko gradova obavlja građevinske radove. Od 1968./1969. se trajno zadržava u Berlinu, gdje zasniva obitelj (supruga Ana djevojački Ajdučić, r. 17.06.1947.g., podrijetlom iz sela Gala kod Sinja, se nakon vjenčanja koje je bilo 01.02.1970.g. seli u Berlin). U Berlinu djeluje u okvirima tadašnje skupine iseljenika koja se okupljala i bila povezana s predstavnicima Crkve. Postaje aktivan osnivanjem Hrvatske katoličke misije u Berlinu (1969.g.) kada blisko surađuje s fra Anđelkom Validžićem, kojem pomaže u organizaciji niza crkvenih aktivnosti. U to vrijeme obitelj Lisica je živio u građanskom stanu župnog ureda St.-Elisabeth-Kirche (na adresi Kolonnenstraße 39). Tada su prvi susjedi bili fra Validžić i župnik župe St.-Elisabeth, Pfarrer Ulrich Weidel. Kao kompenzaciju za korištenje velikog gradskog stana Ana Lisica, supruga Ante Lisice je obavljala poslove vezane za čišćenje crkve. Tadašnji gosti u stanu bili su aktivni članovi Misije kao i Nijemci, aktivni članovi župe St.-Elisabeth, koji su podupirali rad Misije. U to vrijeme u crkvu St.-Elisabeth- Kirche je redovito dolazio poznati njemački političar Willy Brandt. Ante Lisica je u Berlinu održavao dobre veze s dr. Brankom Jelićem, podrijetlom također Poljičanin, koji je u svibnju 1972. godine ubijen u Berlinu od strane tadašnje Službe državne bezbednosti (SDB). Zbog svog aktivizma, Ante Lisica i drugi aktivni članovi Misije pobudili su interes tadašnjeg SDB-a, odnosno djelatnika koji su radili u veleposlanstvu Jugoslavije u Berlinu. Modus operandi SDB-a bio je kompromitacija hrvatskih iseljenika, osobito aktivnijih članova Misije. Jedan od učinkovitih načina bio je kompromitacija prilikom upisa novorođene djece. Rođenjem starijeg sina Jurice Lisice (r. 22.12.1970.g.) Ante Lisica je bio dužan prijaviti rođenje djeteta veleposlanstvu, što je i učinio. Tada je djelatnik 'vojne misije' pokušao prikriveno djetetu u rubrici nacionalnost upisati - Jugoslaven, međutim, Ante Lisica je to primijetio i inzistirao na upisu nacionalnosti - Hrvat. Nakon žučne rasprave došlo je i do fizičkog sukoba između Ante Lisice i djelatnika misije, jer Ante Lisica nije htio dopustiti da se njegovom sinu pod nacionalnost upiše Jugoslaven. Tada su započeli problemi Ante Lisice sa SDB-om i nastanak pisama treba promatrati u tadašnjem vremenskom kontekstu. Naime, predmetna pisma (i druge poruke u cilju zastrašivanja) su Anti Lisici upućena kada se rodio drugi sin, Tonći Lisica (r. 07.06.1972.g.), odnosno kada je Ante Lisica imao obvezu prijaviti rođenje djeteta veleposlanstvu bivše Jugoslavije. U to vrijeme, u svibnju 1972.g. je ubijen i dr. Jelić, tada vođa i autoritet hrvatske zajednice u Berlinu. Problemi Ante Lisice ogledali su se kroz niz represivnih mjera koje su prema njemu bile poduzimane u Berlinu. 'Sugerirano mu je' da ne putuje u Jugoslaviju, međutim, uz posredovanje ugledne splitske obitelji Ferić (arhitekt Jerko i Marin Ferić, kumovi Anti Lisici na vjenčanju) dobio je garanciju da može sigurno putovati u Jugoslaviju.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1938 g.

Naslov:
Negri, Pola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Pola Negri (03.01.1897. - 01.08.1987.), njemačko-američka glumica poljskoga podrijetla.
Isprva balerina u Sankt Peterburgu, od 1913. nastupala u kazalištu u Varšavi, od 1917. u kazalištu M. Reinhardta u Berlinu. Nastupajući od 1914. i na filmu, veliku je popularnost stekla ulogama fatalnih ili mondenih žena, posebno u filmovima E. Lubitscha Oči mumije Ma (Die Augen der Mummie Ma, 1918.), Carmen (1918.), Gospođa Dubarry (Madame Dubarry, 1919.), Sumurun (1920.), Brdska mačka (Die Bergkatze, 1921.), Plamen (Die Flamme, 1922.). Od 1922. u Hollywoodu, gdje je s istim uspjehom tumačila tipološki slične uloge, uglavnom hirovitih i ekstravagantnih strankinja, npr. u Lubitschevu Zabranjenom raju (Forbidden Paradise, 1924., kao Katarina Velika) te Hotelu Imperial (1927.) i Ženi pred sudom (The Woman on Trial, 1928.) – oba u režiji M. Stillera. Jedna od najvećih zvijezda nijemoga filma; nakon pojave zvučnoga filma vratila se u Njemačku.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Sjedinjene Američke Države

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1987 g.

Funkcije:
Glumica.

VIAF osoba:
66594789

Naslov:
Löwitsch, Klaus

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Klaus Löwitsch (08.04.1936. - 03.12.2002.), njemački glumac. Najpoznatiji u Njemačkoj po ulozi u televizijskoj seriji Peter Strohm.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

München

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1936-2002 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Dorsch, Käthe

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Käthe Dorsch (Neumarkt, 29.12.1890. - Beč, 25.12.1957.), njemačka glumica.
Djelovala na mnogobrojnim njemačkim pozornicama, pretežito u Berlinu. Temperament i talent omogućili su joj nastupe u najraznovrsnijem repertoaru, od operete i vesele igre do drame i tragedije. Zapažene kreacije ostvarila je u djelima F. Schillera, G. Hauptmanna, A. Schnitzlera, G. B. Shawa i F. Brucknera. Sudjelovala u mnogobrojnim filmovima.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1890-1957 g.

Funkcije:
Glumica.

VIAF osoba:
27865443

Naslov:
Petrović, Ivan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Petrović (01.01.1894. - 18.10.1962.), njemački filmski glumac srpskog podrijetla. Završio Politehniku u Budimpešti. Nakon služenja u I. svjetskom ratu, filmsku karijeru započinje 1918. u Beču. U nijemom razdoblju tumači uglavnom zavodnike, dok u zvučnom prelazi na karakterne uloge. Prvi glumac iz Jugoslavije koji je ostvario značajnu međunarodnu karijeru, surađivao je s vodećim redateljima u više od 100 filmova uglavnom na njemačkom govornom području, ali i mađarske, francuske i američke proizvodnje.

Mjesto (grad/općina):
Beč (Austrija)

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1894-1962 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Tiedtke, Jakob

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1875-1960 g.

Funkcije:
Filmski glumac.

VIAF osoba:
17998176

Naslov:
Paulig, Albert

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Albert Paulig (14.01.1873. - 19.03.1933.), njemački filmski glumac koji je bio popularan tijekom nijeme ere. Paulig je snimio svoj prvi film 1914. godine.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1873-1933 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Dajčeva-Župić, Klara

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Klara Dajčeva-Župić (Zagreb, 30.05.1897. - Zagreb, 03.06.1984.), liječnica.
Studij medicine završila u Berlinu, nakon čega je radila kao sekundarna liječnica u Bolnici milosrdnih sestara u Zagrebu. Od 1924. do 1933. radila kao liječnica socijalnog osiguranja i privatna liječnica u Zemunu, a od 1957. ponovno u Zagrebu. Bila je pristaša feminizma (objavljivala tekstove u Ženskom svijetu i Ženskom pokretu) i antropozofije. U Liječničkom vjesniku pisala o temeljima antropozofske farmakologije i medicinskim problemima u svjetlu antropozofije. Od 1931. do 1941. redovito surađivala u časopisu Jugoslavenskog antropozofskog društva Upoznaj sebe, kojeg je uređivao njezin suprug Stanislav Župić, objavljujući pod pseudonimom "Medicus" i "Vestigator". U vlastitoj privatnoj ordinaciji primjenjivala homeopatski način liječenja.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Zemun

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1984 g.

Funkcije:
Liječnica.

VIAF osoba:
305507987

Naslov:
Budak, Mile

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mile Budak (Sveti Rok kraj Gračaca, 30.08.1889. - Zagreb, 07.06.1945.), hrvatski književnik i političar.
Osnovnu školu polazio u Svetom Roku, gimnaziju u Sarajevu (1902. - 1910.). Već kao gimnazijalac javio se prvim književnim djelima u "Pobratimu" (1907.). Godine 1910. upisao studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, ali ga je ubrzo napustio. Iste je godine izabran za glavnog tajnika starčevićanske akademske mladeži, a ujedno preuzeo i uređivanje časopisa "Mlada Hrvatska". Po izbijanju Prvog svjetskog rata poslan na front, gdje je ranjen i zarobljen. Iz zarobljeništva se vratio u Zagreb (1919.), završio studij prava, a 1920. i doktorirao. Pripravnički staž odradio u odvjetničkoj pisarnici Ante Pavelića. Pristupio obnovljenoj Hrvatskoj stranci prava (frankovci). Bio je starješina Hrvatskog sokola do njegova raspuštanja (1928.), god. 1924. uređivao "Hrvatsku misao", a od spomenute pa do 1932. godine "Hrvatsko pravo". Nakon uvođenja diktature (1929.) i odlaska A. Pavelića u emigraciju, vođa Hrvatske stranke prava s kojom je pristupio Seljačko-demokratskoj koaliciji. Iste je godine zbog političke aktivnosti uhićen i osuđen na sedam mjeseci zatvora. Poslije oporavka od atentata (1932.), na poziv V. Mačeka sudjelovao u donošenju Zagrebačkih punktacija. Nakon toga emigrirao u Njemačku i Italiju. Od 1932. do 1934. šef ustaške kancelarije u Berlinu. Godine 1934. prešao u Italiju gdje ga je A. Pavelić imenovao poglavnim doglavnikom, a 1935. i zapovjednikom svih ustaških logora. Godine 1938. vratio se u Zagreb, a slijedeće pokrenuo list "Hrvatski narod", koji je 1940. zabranjen dok je Budak zatvoren u Lepoglavu i nešto kasnije interniran u Krušćicu kod Travnika. Početak rata dočekao je u bolnici u Zagrebu. U prvoj vladi NDH bio je ministar bogoštovlja i nastave. Od kraja 1941. do travnja 1943. poslanik NDH u Berlinu, a do studenog potonje godine i ministar vanjskih poslova, kada je na vlastiti zahtjev razriješen dužnosti i umirovljen. U svibnju 1945. napustio Zagreb, ali su ga britanske vojne vlasti izručile Jugoslaviji. Vojni sud II. armije osudio ga je na smrt, nakon čega je pogubljen.

Mjesto (grad/općina):
Sarajevo

Berlin

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1889-1945 g.

Funkcije:
Njegov književni rad obuhvaćao je pisanje pripovijesti, romana, književnih recenzija te povremeno pjesama. Književne priloge, stručne, publicističke i propagandne članke, objavljivao je u brojnim časopisima: "Behar" (1907. - 1910.), "Savremenik" (1910., 1913. - 1915., 1919., 1921.), "Hrvatsko pravo" (1911., 1924. - 1928., 1931.), "Vijenac" (1923., 1925.), "Hrvatski narod" (1939. - 1940., 1944.) i dr.
Napisao je romane "Na ponorima" (1932.), "Ognjište" I-IV (1938.), "Rascvjetana trešnja" I-IV (1939.), "Musinka" (1943.) te zbirke pripovjedaka "Pod gorom" (1930.), "Na Veliki petak" (1939.), "Privor" (1941.) i dr.

VIAF osoba:
102378512

Naslov:
Marenbach, Leny

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Leny Marenbach (20.12.1907. - 26.01.1984.), njemačka filmska glumica.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1907-1984 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Jürgens, Curd

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Curd Jürgens (13.12.1915. - 18.06.1982.), njemački filmski i kazališni glumac.
Isprva novinar. Na filmu od 1935., od 1936. u kazalištima Berlina i Beča (Burgtheater). Zvijezdom njemačkog filma postao filmom Đavolji general (Des Teufels General, 1955.) H. Käutnera, nakon čega je ostvario i međunarodnu karijeru u mnogobrojnim njemačkim, francuskim i drugim filmovima. Nastupio je u više od 100 filmova. Značajniji filmovi: Heroji su umorni (Les Héros sont fatigués, 1955.) Yvesa Ciampija, I Bog stvori ženu (Et Dieu créa la Femme, 1956.) R. Vadima, Gorka pobjeda (Bitter Victory, 1957.) N. Raya, Pukovnik i ja (Me and the Colonel, 1958.) Petera Glenvillea, Lord Jim (1965.) R. Brooksa, Bitka na Neretvi (1969.) V. Bulajića.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1915-1982 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
131144

Naslov:
Dugan, Franjo st.

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Franjo Dugan (stariji) (Krapinica kraj Zlatara, 11.09.1874. - Zagreb, 12.12.1948.), skladatelj, orguljaš, glazbeni pedagog i pisac.
Prva dva razreda gimnazije pohađao je u Varaždinu. Od 1886. pitomac je Nadbiskupskog orfanotrofija i učenik gornjogradske gimnazije u Zagrebu. Tada dolazi i u ozbiljniji dodir s glazbom sudjelujući u zboru orfanotrofija. Uskoro se toliko usavršava da prati na orguljama pjevanje pitomaca, a zatim vodi i njihov zbor. U petnaestoj godini postaje orguljaš u crkvi sv. Petra. Po završetku šestog razreda gimnazije prelazi u Nadbiskupsko sjemenište. Tijekom studija sudjeluje u radu pjevačkog društva sjemeništaraca Vijenac, a u orguljanje ga upućuje orguljaš zagrebačke katedrale V. Kolander. Godine 1893. napušta teologiju i upisuje studij matematike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a 1895. ga zagrebački Kaptol imenuje drugim orguljašem katedrale. Iste godine počinje pisati glazbene kritike u Obzoru. Po završetku studija postao je 1897. pomoćnim nastavnikom u gornjogradskoj gimnaziji.

Godine 1901. postaje zborovođa pjevačkog društva Kolo. S cecilijanskim pokretom upoznao se još u sjemeništu, te 1906. biva jedan od osnivača Cecilijina društva. Iste godine izabran je za člana ravnateljstva glazbene škole Hrvatskog glazbenog zavoda (iz koje će se razviti današnja Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu), a 1907. dobiva jednogodišnji dopust i od Zemaljske vlade potporu za proučavanje ustroja i nastavnih planova europskih glazbenih škola, te odlazi u Berlin, gdje na Visokoj školi za glazbu završava studij kompozicije, dirigiranja i orgulja. Po povratku u Zagreb u rujnu iste godine naslijedio je I. Zajca na mjestu ravnatelja škole Zavoda i uz to postao učiteljem zbornog pjevanja. Zbog pokušaja reformiranja školskog sustava i nastave sukobio se sa zavodskim odborom, pa je 1909. premješten na Realnu gimnaziju u Osijeku sa zadaćom da vodi glazbenu naobrazbu srednjoškolaca. Po završetku školske godine dobio je, na vlastiti zahtjev, mjesto profesora matematike i fizike u zagrebačkoj I. realnoj gimnaziji. Istodobno je 1912., nakon Kolanderove smrti, postao glavnim orguljašem zagrebačke katedrale. Pošto je glazbena škola Zavoda 1916. prerasla u Konzervatorij, a 1920. postala državnom ustanovom, Dugan je ponovno imenovan ravnateljem (1920. - 1922.). Na konzervatoriju je u zajednici sa profesorskim zborom uveo nastavni program po uzoru na strane glazbene ustanove toga tipa, a kad je 1922. Konzervatorij prerastao u Muzičku akademiju, taj je program postao temeljem razvitka visokoškolske nastave. Na Akademiji je predavao polifone discipline, orgulje i kompoziciju (1927. - 1940. bio je pročelnikom Odjela za kompoziciju). Usporedo je obavljao orguljašku službu u crkvama sv. Marka i sv. Marije, uspješno vodio Oratorijski zbor sv. Marka (1923. - 1926.), te redovito surađivao u radu Cecilijinog društva i u časopisu Sv. Cecilija kao urednik glazbenog priloga (1907. - 1943.) i pisac.

Dužnost rektora Muzičke akademije obavljao je 1940/1941. Umirovljen je 1941. godine. Godine 1919. imenovan je dopisnim, a 1921. redovitim članom Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Pedagoški rad F. Dugana st. na Muzičkoj akademiji dao je brojne rezultate. Izradio je znanstvenu osnovicu za predmete kontrapunkt i fuga, odgojio mnoge istaknute koncertne i crkvene orguljaše, te niz istaknutih skladatelja (B. Bjelinski, I. Lhotka Kalinski i dr), a za potrebe studija napisao je nekoliko vrsnih priručnika, među kojima su Akustika (1943.) i Nauk o glazbalima (1944.) s opsežnim opisom orgulja. Prva mu je zapisana skladba Jesu dulcis memori (1890.) za muški zbor. Za vrijeme studija u sjemeništu skladao je prvenstveno za orgulje. Skladbe nastale u drugom razdoblju (1893. - 1908.) odlikuju se znanjem kontrapunktnih tehnika, a neke su već zrele skladbe, osobito Toccata alla fuga (1894.), njegova najpoznatija orguljaška skladba. S ostalim kompozicijama iz tog razdoblja obuhvaćene su sve vrste Duganova stvaralaštva: solo popijevke, zborovi svjetovnog

i duhovnog sadržaja, te komorne i orkestralne skladbe. Treće razdoblje sadržava djela skladana za boravka u Berlinu 1908: dva gudačka kvarteta, sonatu za violinu i glasovir u g-molu i Simfonijski andante. Prema novijem vrednovanju smatra se da skladateljska skupina kojoj je pripada Dugan (zajedno sa D. Pejačević, B. Bersom, J. Hatzeom i dr) biva ishodištem u postavljanju temelja razvitka nove hrvatske glazbe. Dugan je posebice svojim orguljaškim skladbama nastalim 1892. - 1909. uveo u hrvatsku glazbu izražajne i koncertantno-tehničke mogućnosti modernih orgulja; njegovi preludiji i fuge prva su znatnija djela te vrste u hrvatskoj orguljaškoj glazbi. Vrijedne je prinose dao i komornoj glazbi, skladajući prvu violinsku sonatu u Hrvatskoj (1908.), te kompozicijski dotjerane gudačke kvartete. Stilski je Dugan ostvario sintezu tradicionalne polifonije i strogih kompozicijskih oblika s kasnoromantičkim harmonijskim izrazom.

Djela osniva na čvrstim tradicionalnim oblicima očitujući maštovitost u harmonijskoj građi, koja razvijenošću i uporabom kromatike nadilazi prethodnike. Pri oblikovanju pojedinih skladba uzori su mu kasnorenesansna vokalna polifonija i barokni majstori (posebice J. S. Bach), a naziru se i utjecaji domaćih skladatelja 19. stoljeća (V. Lisinski, I. Zajc). Melodika mu je jednostavna, usrdna i izražajna. Dugan se nadahnjuje i narodnom pjesmom, te se u njegovim skladbama mjestimice nailazi na njezin prizvuk. Treće je područje Duganova neumorna djelovanja promicanje cecilijanskih nastojanja oko obnove crkvene glazbe. Tijekom uređivanja glazbenog priloga Sv. Cecilije objelodanio je mnoge nove i stare hrvatske crkvene skladbe. Kao katedralni orguljaš Dugan je svakodnevno sudjelovao pri izvedbama gregorijanskog korala. Pratnja na orguljama izvodila se bez tiskanih priručnika, pa je Dugan improvizirao, a zatim i bilježio, stvorivši opsežno djelo koja obuhvaća harmonizacije gregorijanskih napjeva za cijelu crkvenu godinu. Njegovim nastojanjem obnovljene su mnoge stare orgulje, te postavljene nove. Crkvena se glazba dotad u nas izvodila uglavnom pri obredima, a tek je Dugan po boravku u Berlinu uveo praksu orguljaških i crkvenih koncerata. Kao glazbeni pisac započeo je objavljivanjem kritika u Obzoru i Narodnim novinama, te nastavio u Glazbenom vjesniku i Sv. Ceciliji. U potonjoj je pisao objašnjenja uz glazbene priloge, te stručne napise i rasprave o orguljaškoj crkvenoj i svjetovnoj glazbi, glazbenom odgoju, povijesnim temama, te prikazivao teorijska djela i skladbe. Surađivao je i u drugim listovima i časopisima. Preminuo je u Zagrebu 12. prosinca 1948. godine.

Mjesto (grad/općina):
Varaždin (VARAŽDIN)

Berlin

Osijek (OSIJEK)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1874-1948 g.

Funkcije:
Plodovi Duganova pedagoškog rada na Muzičkoj akademiji bili su mnogostruki: odgojio je mnoge istaknute koncertne i crkvene orguljaše te niz skladatelja, za potrebe studija napisao je nekoliko vrsnih teorijskih djela i priručnika među kojima su Akustika (1943.) i Nauk o glazbalima (1944.). Prva mu je zapisana skladba "Jesu dulcis memori pisana za muški zbor" (1890.). Najpoznatija skladba za orgulje mu je "Toccata alla fuga" (1894.). Vrijedne je doprinose dao i komornoj glazbi skladajući prvu violinsku sonatu u Hrvatskoj (1908.), te kompozicijski dotjerane gudačke kvartete. Od 1907. do 1943. uređivao je glazbeni prilog društvenog glasila "Sv. Cecilija".

Naslov:
Poslanstvo Nezavisne Države Hrvatske Berlin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Povijest:
Osnivanje predstavništava NDH u inozemstvu bilo je u nadležnosti Ministarstva vanjskih poslova NDH. To je određeno naredbom od 24.6.1941. kojom je u djelokrugu MVP-a diplomatska i konzularna služba, a precizirano je naredbom od 22.3.1943. po kojoj predstavništva NDH u inozemstvu osniva Upravni odsjek Općeg odjela MVP-a NDH. Shodno tomu Poslanstvo NDH u Berlinu, kao ni ostala poslanstva NDH, nije bilo ustanovljeno službenom objavom u Narodnim novinama, nego internom odlukom Ministarstva. Nema pouzdanih podataka niti o prestanku rada Poslanstva, ali je završetak diplomatskih aktivnosti NDH u Berlinu zasigurno povezan s ratnim djelovanjima i ulaskom Crvene armije u taj grad.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
državno tijelo

Napomene:
Sjedište u Berlinu bilo je na adresi Brahmstrasse 8 i 10. Poslanici u Berlinu bili su: Branko Benzon, Mile Budak, Stjepan Ratković, Vladimir Košak.

Vrijeme djelovanja:
1941-1945 g.

Funkcije:
Poslanstva NDH obavljaju diplomatski promet sa stranim vladama, dok konzulati brinu za gospodarske interese zemlje i njezinih državljana, te štite hrvatske državljane kod mjesnih vlasti. Predstavništva NDH u inozemstvu šalju u MVP NDH politička i novinska izvješća o tekućim i strateškim pitanjima, izdaju putovnice i druge isprave hrvatskim državljanima i sl.
Prema zakonskim odredbama propisanima za Ministarstvo vanjskih poslova (NN 59/1941, 99/1941, 229/1942, 71/1943), utvrđuje se stvarna nadležnost poslanstava uopće koja uključuje: zastupanje i predstavljanje države u inozemstvu, zastupanje probitaka državljana NDH i državnih pripadnika u inozemstvu, međunarodni ugovori i nagodbe, političko i novinsko izvještavanje, promidžba u inozemstvu, kulturna djelatnost i kulturna suradnja u inozemstvu, konzularno-gospodarski poslovi – reguliranje putovnica, viza i drugih isprava, molbe za useljenje u NDH i sl.

Naslov:
Stern, Ernst

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ernst Stern (Bukurešt, 01.04.1876. – London, 18.08.1954.), njemački crtač stripova, ilustrator i scenograf.
Započeo kao autodidakt, vježbao crtanje u Beču, zatim prešao na Akademiju u Münchenu. Pripadao münchenskoj secesiji. Od 1905. boravio u Berlinu, radeći kao ilustrator, a 1907–21. bio je najčešći scenograf i suradnik M. Reinhardta u Deutsches Theater i Grosses Schauspielhaus (W. Shakespeare, Ukroćena goropadnica, San Ivanjske noći, Henrik IV.; Aristofan, Lizistrata; J. W. Goethe, Faust; Eshil, Orestija; G. Büchner, Dantonova smrt; G. Puccini, Turandot, i dr.). Poslije je gostovao u različitim kazalištima u Berlinu, a nakon 1929. i Londonu. Svoja je reformatorska nastojanja opisao u knjizi Moj život, moja pozornica (My Life, My Stage, 1951.).

Mjesto (grad/općina):
München

London

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1876-1954 g.

Funkcije:
Crtač stripova, ilustrator i scenograf.

VIAF osoba:
15565110

Naslov:
Reinhardt, Max

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Max Reinhardt (09.09.1873. - 30.10.1943.), austrijsko-njemački kazališni redatelj.
Karijeru započeo 1893. kao glumac u Salzburgu, a 1894. na poziv O. Brahma otišao je u Deutsches Theater u Berlin. Ondje je 1902. osnovao Kleines Theater. Godine 1905–20. i 1924–32. vodio je Deutsches Theater; u međuvremenu režirao u Beču, osnovao Svečane igre u Salzburgu (1920.) te gostovao u Velikoj Britaniji. Značajan je i njegov doprinos filmu, osobito osvjetljenjem i stilom glume na struje u njemačkom filmu 1920-ih. U njegovoj trupi djelovali su mnogi istaknuti njemački filmaši iz tog razdoblja, npr. redatelji F. W. Murnau, E. Lubitsch, P. Leni. U Njemačkoj je između 1908. i 1913. režirao četiri filma, a u Hollywoodu je 1935. za film adaptirao (koredatelj W. Dieterle) svoju predstavu Shakespeareova Sna ivanjske noći (Midsummer Night's Dream) iz kazališta u Los Angelesu.

Mjesto (grad/općina):
Salzburg

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1873-1943 g.

Funkcije:
Redatelj.

VIAF osoba:
54194383

Naslov:
Krauss, Werner

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Werner Krauss (Gestungshausen kraj Coburga, 23.06.1884. - Beč, 20.10.1959.), njemački glumac.
Karijeru je započeo kao član putujuće kazališne družine, poslije je nastupao u više kazališta, 1913–24. i 1926–31. u Deutsches Theateru M. Reinhardta u Berlinu, a 1933–44. i 1948–59. u bečkome Burgtheateru. Afirmirao se u doba ekspresionističkih scenskih ostvarenja u dramama F. Wedekinda i u realističkim komadima H. Ibsena i G. Hauptmanna. Istaknuo se i ulogama Falstaffa u Henriku IV., Polonija u Hamletu i Shylocka u Mletačkome trgovcu W. Shakespearea. Od 1914. glumio i na filmu te postao vodeći glumac njemačkog ekspresionizma.
Izvan Njemačke postao je poznat tumačenjem naslovnoga lika u filmu Kabinet doktora Caligarija (Das Kabinett des Doctor Caligari, 1919.) R. Wienea, a slijede većinom karakterne i za to razdoblje reprezentativne uloge u Muzeju voštanih figura (Das Wachsfigurenkabinett, 1924.) P. Lenija, Tartuffeu (Tartüff, 1925.) F. W. Murnaua. Nakon dolaska nacista na vlast postao je, uz G. Gründgensa, H. Georgea i E. Janningsa, vodećim "državnim glumcem"; nastupao u biografskim filmovima (npr. Robert Koch, 1939., Hansa Steinhoffa, i Paracelsus, 1943., G. W. Pabsta), ali i u antisemitskom filmu Židov Süss (Jud Süß, 1940.), V. Harlana. Nakon završetka II. svjetskog rata privremeno mu je bilo zabranjeno nastupanje. Objavio je memoare Drama mojega života (Das Schauspiel meines Lebens, 1958.).

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1884-1959 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
100913991

Naslov:
Fischer-Ko ppe, Hugo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hugo Fischer-Ko ppe (Bielefeld, 13.02.1890. – Berlin, 31.12.1937.), njemački kazališni i filmski glumac.
Ostvario je bogatu karijeru u njemačkoj kinematografiji, posebice tijekom ere nijemog i ranog zvučnog filma (1920-ih i 1930-ih godina). Najčešće tumačio upečatljive sporedne uloge, karakterne likove i komične uloge.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1890-1937 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
298629064

Naslov:
Desni, Xenia

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Xenia Desni (19.01.1894. - 27.05.1962.), glumica iz razdoblja nijemog filma, rođena u Ruskom Carstvu. Uglavnom se pojavljivala u njemačkim filmovima.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1894-1962 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Alexander, Georg

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Georg Alexander (03.04.1888. - 30.10.1945.), njemački filmski glumac.
Također je režirao niz filmova tijekom nijeme ere.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1888-1945 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Albers, Hans

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hans Albers (Hamburg, 22.09.1892. - 24.06.1960.), njemački pjevač i glumac.
Smatra se jednim od najvažnijih i najpopularnijih njemačkih glumaca dvadesetog stoljeća. Nakon niza uloga u filmovima nijemog razdoblja, prvi put je zapažen kao Mazeppa u filmu Plavi anđeo (J. von Sternberg, 1930.).

Mjesto (grad/općina):
München

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1891-1960 g.

Funkcije:
Pjevač i glumac.

VIAF osoba:
66671093

Naslov:
Lamprecht, Gerhard

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Gerhard Lamprecht (06.10.1897. - 04.05.1974.), njemački filmski redatelj, scenarist i filmski povjesničar. Po povratku iz I. svjetskog rata otpočinje filmsku karijeru kao scenarist. Režira od 1921., često prema književnim predlošcima. Jedan je od rijetkih njemačkih redatelja 20-ih godina koji nije sudjelovao u ekspresionističkom pokretu. Prvi uspjeh postiže ekranizacijom romana Thomasa Manna Buddenbrookovi (Die Buddenbrooks, 1923.). Među vodeće njemačke redatelje svrstava se dramom Zloglasni (Die Verrufenen/Der fünfte Stand, 1925.) i oštrom socijalnokritičnom studijom o djeci iz sirotinjskih četvrti Nezakoniti (Die Unehelichen, 1926.). Poznat i izvan Njemačke postaje filmom za djecu Emil i detektivi (Emil und die Detektive, 1931.); scenarij je po istoimenomu slavnom romanu E. Kästnera napisao B. Wilder.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1974 g.

Funkcije:
Redatelj

Naslov:
Weiss, Helmut

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Helmut Weiss (25.01.1907. - 13.01.1969.), njemački glumac, scenarist i filmski redatelj.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1907-1969 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Sandrock, Adele

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Adele Sandrock (19.08.1863. - 30.08.1937.), njemačka glumica nizozemskog podrijetla. Karijeru otpočinje vrlo mlada na berlinskim scenama 1879. godine. Kao jedna od najboljih glumica njemačkog jezičnog područja proslavila se u bečkom Volkstheateru i Burgtheateru, te u berlinskom Deutsches Theateru M. Reinhardta. Na filmu debitira 1911. godine. Sve do smrti u ogromnom broju filmova igra uloge potpuno različite od kazališnih: karakterne likove energičnih, autoritativnih starijih dama, ponekad sa smiješnim crtama; specifičnim smislom za humor postigla je i ogromnu popularnost.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1863-1937 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Oswald, Richard

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Richard Oswald (05.11.1880. - 11.09.1963.), njemački redatelj i producent austrijskog podrijetla. U Beču privatno uči glumu i otpočinje kazališnu karijeru. Od 1910. u Düsseldorfu (gdje glumi i na filmu), a od 1913. u Berlinu (gdje se kao dramaturg i reklamni agent potpuno posvećuje filmu). Redateljsku karijeru počinje pacifističkim filmom Željezni križ (Das eiserne Kreuz, 1914.) koji, zbog početka I svj. rata, nikad nije prikazan. Vrlo plodan i komercijalno uspješan, 1916. osniva vlastitu proizvodnu kuću Richard Oswald-Film GmbH. Razvivši se postupno u jednoga od značajnijih njemačkih redatelja nijemog razdoblja, režira najrazličitije žanrove: melodrame (npr. Jettchen Gebert, 1918., u 2 dijela; Kolo — Das Reigen, 1920.), filmove fantastike (npr. Hoffmannove priče — Hoffmann's Erzählungen, 1915.; Strašne priče — Unheimliche Geschichten, 1919.; Kurfürstendamm, 1920.), povijesne filmove (npr. Lucrezia Borgia, 1922.), pustolovne filmove, ekranizacije književnih djela, socijalnokritičke filmove kao i dr. Godine 1933. emigrira u Francusku i Veliku Britaniju, potom u SAD; nije se uspio prilagoditi studijskom sistemu, pa je ondje režirao samo tri filma i jednu tv-seriju. Vrativši se 50-ih godina u SR Njemačku, ne uspijeva obnoviti filmsku karijeru, već se kao dramaturg bavi kazalištem. Snimio je golem broj filmova; sa sigurnošću mu se može pripisati oko 80 nijemih i oko 25 zvučnih.

Mjesto (grad/općina):
Beč (Austrija)

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1880-1963 g.

Funkcije:
Redatelj

Naslov:
Pabst, George Wilhelm

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Georg Wilhelm Pabst (27.08.1885. - 29.05.1967.), njemački filmski redatelj austrijskoga podrijetla.
Dvije godine studirao na Bečkoj akademiji za primijenjenu umjetnost, 1905. u Zürichu učio glumu i nastupao u kazalištu. Potom glumio pa režirao u Salzburgu i Berlinu, a 1910. u njemačkom kazalištu u New Yorku. Nakon I. svjetskog rata ponovno u Beču i Berlinu, gdje je glumio i na filmu. Od 1922. bio scenarist i asistent režije u filmovima Carla Froelicha, a kao redatelj debitirao 1923. filmom Blago (Der Schatz) pod utjecajem ekspresionizma. Jedan od vodećih njemačkih i svjetskih redatelja postao je filmom Ulica bez radosti (Die Freudlose Gasse, 1925.); prikazujući tragične živote stanovnika u jednoj bečkoj ulici za ekonomske krize nakon I. svjetskog rata, taj film reprezentativan je za struju tzv. uličnih filmova (Strassen Filme). Slijede onirička ilustracija Freudove psihoanalize Tajne jedne duše (Geheimnisse einer Seele, 1926.), Ljubav Jeanne Ney (Die Liebe der Jeanne Ney, 1927.), prema romanu I. Erenburga, te po mnogim mišljenjima njegov najuspjeliji film Pandorina kutija (Die Büchse der Pandora, 1928.).
Davši značajan prinos svim strujama njemačkoga nijemoga filma, a socijalnomu i psihološkom filmu i u svjetskim razmjerima, Pabst je uspješno prihvatio zvučni medij antimilitarističkim filmom Zapadno bojište 1918 (Westfront 1918, 1930.), adaptacijom Brechtove Prosjačke opere (Die Dreigroschenoper, 1931.) i dramom Drugarstvo (Kameradschaft, 1931.), koja je propagirala zbližavanje među narodima. Nakon dolaska nacionalsocijalista na vlast, do 1939. režirao je u inozemstvu, a od 1939. u Beču, što je izazvalo reakcije antifašističkih krugova u svijetu, iako Pabst nije režirao ni jedno pronacističko djelo. Povukao se 1957. godine. Ostali značajniji filmovi: Kriza (Abwege, 1928.), Dnevnik izgubljene (Das Tagebuch einer verlorenen, 1929.), Don Quijote (1933., s F. I. Šaljapinom u naslovnoj ulozi) i Gospođica doktor (Mademoiselle Docteur, 1939.) – oba u Francuskoj, Komedijaši (Komödianten, 1941.), Paracelsus (1943.), Proces (Der Prozess, 1948.).

Mjesto (grad/općina):
New York (New York)

Beč (Austrija)

Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1885-1967 g.

Funkcije:
Redatelj.

VIAF osoba:
71429614

Naslov:
Bajurin, Ruža

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ruža Bajurin (Zenica (BiH), 02.10.1918. - San Francisco (SAD), 23.01.1999.), učiteljica. Školu i Filozofski fakultet (komparativna književnost) završila u Zagrebu. Radila kao učiteljica u Zenici i prevoditeljica u hrvatskom veleposlanstvu u Berlinu. Godine 1952. emigrirala u SAD, gdje je radila kao nastavnica u privatnoj školi. Bila je aktivna u iseljeničkoj zajednici: podučavala je jezik i radila kao stalni suradnik Hrvatskog radio programa u San Franciscu i lista "Zajedničar".

Mjesto (grad/općina):
San Francisco, CA

Berlin

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1918-1999 g.

Funkcije:
Učiteljica.

VIAF osoba:
305534793

Naslov:
Vuk-Pavlović, Pavao

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Pavao Vuk-Pavlović (Koprivnica, 02.02.1894. - Zagreb, 13.11.1976.), filozof.
Gimnaziju završio u Zagrebu (1912.), nakon toga studirao na Sveučilištu u Leipzigu, gdje je slušao Wundta, Volkelta i Sprangera. Zbog rata prekinuo školovanje u spomenutom gradu i nastavio ga u Zagrebu, te 1921. doktorirao disertacijom "Spoznaja. Metodologički pokušaj s osobitim obzirom na problem očitosti". Usavršavao se u Berlinu. Godine 1922. imenovan nastavnikom na III. realnoj gimnaziji. Dopisni član JAZU od 1928. godine. Od 1929. do 1941. docent na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, od 1948. radio u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu kao viši bibliotekar, tri godine kasnije umirovljen. Godine 1958. izabran za izvanrednog, a 1961. za redovitog profesora na Filozofskom fakultetu u Skoplju. Godine 1972. vratio se u Zagreb. U svojim se radovima ponajviše bavio spoznajnoteorijskim i metafizičkim te aksiološkim i estetičkim problemima.
Djela: "Spoznaja i spoznajna teorije" (1926.), "Opravdanje vjere" (1933.), "Razvaline" (1964.), "Duševnost i umjetnost" (1976.).

Mjesto (grad/općina):
Koprivnica (KOPRIVNICA)

Leipzig

Skoplje (Makedonija)

Berlin

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1894-1976 g.

Funkcije:
Filozof

Naslov:
Dragičević, Đuro

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Đuro Dragičević (07.11.1890. - 28.07.1980.), vojni časnik.
Završio je 1911. Tehničku vojnu akademiju u Mödlingu pokraj Beča. Promoviran je 18. kolovoza 1911. godine u čin poručnika u 1. carskoj pukovniji tvrđavskog topništva sa sjedištem u Beču. Tijekom mobilizacije 1914. promaknut je u čin natporučnika i dobio je zapovjedništvo baterije u 106. poljskoj topničkoj brigadi. Brigada je bila dio 106. domobranske pješačke divizije pod zapovjedništvom podmaršala Ernsta Klettera te je sudjelovala u svibnju 1915. u ofenzivi Gorlice-Tarnów u južnoj Poljskoj. Natporučnik Dragičević je 15. svibnja zapovijedao s dvije baterije poljskih topova kalibra 90 mm. Dragičević je odigrao ključnu ulogu, pa je nagrađen i odlikovan Viteškim križem Reda Marije Terezije, koji mu je dodijeljen tek poslije završetka Prvog svjetskog rata, na 186. promociji, 7. ožujka 1921. godine. Nastavio je službovati tijekom rata kao pobočnik i baterijski zapovjednik na talijanskoj bojišnici. Promaknut je 1. studenog 1917. u čin satnika i posljednju fazu rata proveo je u stožeru Topničke kadetske škole u Traiskirchenu, južno od Beča. Nakon raspada Austro-Ugarske Monarhije, vratio se u zavičaj i u novostvorenoj Kraljevini SHS priključio se njezinim oružanim snagama. Postao je pukovnik i napredovao do zamjenika zapovjednika protuzračne obrane Jugoslavenske kraljevske vojske. Nakon uspostave Nezavisne Države Hrvatske priključio se Domobranstvu u činu generala. Služio je na čelu Topničkog odjela u Ministarstvu oružanih snaga od 1941. do 1944., a nakon toga je postavljen za vojnog poslanika u hrvatskom veleposlanstvu u Berlinu. Ondje je bio zadužen za nabavu naoružanja za vojsku NDH. Na kraju rata je preživio bitku za Berlin te ga je zarobila Crvena armija. U ruskom zarobljeništvu je ostao do 1954. godine. U domovinu se više nije vraćao, već je otišao u Austriju, gdje je i umro, u Beču, 1980. godine.

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1890-1980 g.

Funkcije:
Vojni časnik.

Naslov:
Knötel, Richard

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Richard Knötel (1857. - 1914.), njemački slikar povijesnih prizora, litograf i ilustrator. Njegovo najpoznatije djelo je "Uniformenkunde".

Mjesto (grad/općina):
Berlin

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1857-1914 g.

Funkcije:
Slikar, ilustrator.

VIAF osoba:
5722842